

Doktryna biblijnego oddzielenia

1

Podstawą biblijnego oddzielenia jest sama istota, charakter, natura Boga.

Serafowie, których ujrzał w swojej wizji Izajasz, byli szczególnie zachwyceni jednym atrybutem Boga. "ŚWIĘTY, ŚWIĘTY, ŚWIĘTY jest Pan zastępów" (Iz. 6;3) - śpiewali. Zarówno hebrajskie "kadesh", jak i greckie "hagios", oznaczające "święty", mają ten sam źródłosłów. Wywodzą się od pojęcia "oddzielony". To samo znaczenie posiada wyraz "uświęcenie". Z każdej strony patrząc idea świętości ma oryginalnie właśnie wydźwięk oddzielenia. Oryginalne, literalne przesłanie wersetu z księgi Izajasza, to: "ODDZIELONY, ODDZIELONY, ODDZIELONY, jest PAN ZASTĘPÓW."

I. Bóg jest zupełnie odrębny od wszystkiego co ziemskie i stworzone. Jest to świętość pochodząca od **Bożego majestatu**.

Przestudiuj: Psalm 99;1-3 i Izajasza 57;15. Porównaj z Izajasza 6;1-2.

II. Bóg nie ma nic wspólnego, z tym, co jest nieczyste w sensie moralnym. Jest to świętość pochodząca od **czystości Bożego serca**.

Przestudiuj: Psalm 99;4-9 i Psalm 24;3-4. Porównaj z Izajasza 6;5.

Badając zagadnienie oddzielenia w Słowie Bożym, trzeba zacząć od uświadomienia sobie, jak niesamowicie święty i w swojej świętości oddzielony jest Bóg - nie wolno nigdy zapomnieć o przykazaniu Bożym: "Świętymi bądźcie, **BO JA JESTEM ŚWIĘTY**". (1Ptr 1;16)

2

Każdy wierzący jest oddzielony.

Wszyscy wierzący są nazwani "świętymi", czyli są oddzieleni dla Boga żywego.

Przestudiuj: Rzymian 1:7; 1 Koryntian 1:2; Judy 1; 1 Koryntian 6:11; Efezjan 1:1; Filipian 1:1; Kolosan 1:2; 1 Tesaloniczan 4:7; Hebrajczyków 3:1; 10:10,14,29; Kolosan 3:12; 1 Piotra 2:9.

3

Każdy wierzący jest oddzielony dla Boga i dlatego powinien prowadzić życie zgodnie z pozycją, w jakiej się znalazł.

Przestudiuj: 1 Piotra 1:15-16; 1 Tesaloniczan 4:3-4; 2 Tymoteusza 2:21; Rzymian 6:19; Hebrajczyków 12:14; 2 Koryntian 7:1; Tytusa 2:3.

4

**Biblijne oddzielenie ma dwa aspekty:
1) oddzielenie OD; 2) oddzielenie DO**

Oddzielenie OD:	Fragmenty ze Słowa Bożego:	Oddzielenie DO
Który nas wyrwał Z mocy ciemności	Kolosan 1:13	i przeniósł DO Królestwa Syna swego umiłowanego
Albowiem nie powołał nas Bóg do nieczystości	1 Tesaloniczan 4:7	ale DO uświęcenia
Dlatego WYJDŹCIE SPOŚRÓD NICH I ODŁĄCZCIE SIĘ, mówi Pan, i nieczystego się nie dotykajcie;	2 Koryntian 6:17-18	A Ja przyjmę was, i będę wam Ojcem, a wy będziecie mi synami i córkami, mówi Pan Wszechmogący
Będziecie mi więc świętymi, bo Ja jestem święty, Ja, PAN, i Oddzieliłem was OD innych ludów	4 Mojżeszowa 20:26	abyście byli moimi
Oczyśćmy się OD wszelkiej zmyzy ciała i ducha	2 Koryntian 7:1	dopełniając świętobliwości swojej w bojaźni Bożej
Nawróciliście się OD bałwanów	1 Tesaloniczan 1:9	DO Boga, aby służyć Bogu żywemu i prawdziwemu
Lecz przeszedł ZE śmierci	Jana 5:24	DO żywota
Kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności	Jana 8:12	ale będzie miał światłość żywota
Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu	Rzymian 6:11	a za żyjących DLA Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym
A nie upodabniajcie się do tego świata	Rzymian 12:2	ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu swego
I nas, którzy umarliśmy przez upadki	Efezjan 2:5	ożywił wraz z Chrystusem
Ale teraz wy, którzy niegdyś byliście dalecy	Efezjan 2:13	staliście się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową
I was, którzy niegdyś byliście mu obcymi i wrogo usposobionymi, a uczynki wasze złe były	Kolosan 1:21-22	teraz pojednał w jego ziemskim ciele przez śmierć, aby was stawić przed obliczem swoim jako świętych i niepokalanych, i nienaganych
Abyśmy, obumarłszy grzechom,	1 Piotra 2:24	DLA sprawiedliwości żyli

Jemu, który miłuje nas i który wyzwolił nas Z grzechów naszych przez krew swoją	Objawienie 1:5-6	i uczynił nas rodem królewskim, kapłanami Boga i Ojca swojego
---	------------------	---

5

Bóg ustanowił granicę pomiędzy ludźmi zbawionymi a niezabawionymi i domaga się, aby ta różnica była widoczna i jasno określona - stąd potrzeba bycia oddzielnym.

Słowo Boże definiuje różnicę między zbawionymi, a niezabawionymi w ten oto sposób:

Ludzie niezabawieni:	Fragmenty ze Słowa Bożego:	Ludzie zabawieni:
śmierć	Jana 5:24	życie
ciemność	Jana 8:12	światłość
noc	1 Tesaloniczan 5:5	dzień
zgubiony	Łukasza 15:24	znaleziony
nieprawość	2 Koryntian 6:14	sprawiedliwość
niewierzący	2 Koryntian 6:15	wierzący
potępiony	Jana 3:18	nie będzie sądzony
zginie	Jana 3:16	będzie miał żywot wieczny
zginie	1 Koryntian 1:18	dostąpi zbawienia
woń śmierci ku śmierci	2 Koryntian 2:16	woń życia ku życiu
dzieci szatana	1 Jana 3:10	dzieci Boga

Nie ma nic pomiędzy zbawieniem i potępieniem: "między nami a wami rozciąga się wielka przepaść" (Łuk. 16:26).

Bóg jasno stwierdza w swoim Słowie, że wymaga, abyśmy zachowywali granicę, którą wyznaczył.

Przestudiuj: 3 Mojżeszowa 10:10; 11:44,47; 20:24-26; 5 Mojżeszowa 7:6; Ezechiela 22:26; 44:23; Rzymian 12:2; 1 Koryntian 6:10-11; Efezjan 4:17-20; 5:6-7,8,11; Kolosan 3:5-10; 1 Tesaloniczan 4:4-5; 5:4-8; Tytusa 3:2-4; 1 Piotra 1:14; 4:2-4; Judy 19-20.

6

Wierzący powinni być oddzieleni, ale nie odseparowani.

Przestudiuj: Jana 17:11,14-18; 1 Koryntian 5:9-10; Dzieje Apostolskie 1:8; Filipian 2:15-16; 2 Koryntian 5:20.

Ludzie wierzący są **w świecie**, ale nie **ze świata**. Ascetyzm, według którego żeby być świętym trzeba prowadzić pustelnicze życie, nie ma żadnego poparcia dla swoich postulatów w Biblii. Co prawda wierzący są pielgrzymami i gośćmi na tym świecie (1 Piotra 2:11; Hebrajczyków 11:13), a nasza prawdziwa ojczyzna to niebo (2 Koryntian 5:20; Izajasza 43:10-12), mamy jednak przywilej reprezentowania Chrystusa na ziemi (2 Koryntian 5:20; Izajasza 43:10-12) tak, jak Chrystus reprezentuje nas w niebie (1 Jana 2:1-2). Jako jego reprezentanci **w świecie** mamy pozostać niesplamieni światem (Jakuba 1:27), bo nie jesteśmy **ze świata**! Pan Jezus był doskonałym przykładem człowieka "odłączonego do grzeszników" (Hebrajczyków 7:26), a jednak potępiał faryzeuszy, którzy odseparowywali się innych (Łukasza 5:27-32; 7:29-34; 7:36-50; 15:1-32; 18:9-14; 19:1-10). Wierzący w Chrystusa mają jako Jego reprezentanci jasno określone zobowiązania wobec innych ludzi:

1. Mamy być dla nich świadkami Chrystusa (Dz. Ap. 1:8).
2. Mamy mówić w Jego imieniu (2 Kor. 5:20).
3. Mamy głosić ewangelię wszystkim ludziom (Mar. 16:15).
4. Mamy świecić (Mat. 5:16; Fil. 2:15).
5. Mamy wyświadczać dobro wszystkim ludziom (Gal. 6:10; 1 Tes. 5:15).
6. Mamy wobec nich mądrze postępować (Kol. 4:5; 1 Kor. 10:32).
7. Mamy się za nich modlić (1 Tym. 2:1).
8. Mamy starać się o to, co dobre w oczach wszystkich ludzi (Rzym. 12:17; 1 Tes. 4:12).
9. Mamy żyć w zgodzie z innymi (Rzym. 12:18; Hebr. 12:14).
10. Nasza skromność ma być znana wszystkim ludziom (Fil. 4:5).
11. Mamy szanować innych (1 Ptr 2:17).
12. Nasze życie ma być dobrym świadectwem (1 Tym. 3:7; 2 Jan. 12).

7

Zgodnie z przykazaniem Bożym mamy się trzymać z daleka od wszystkich ziemskich, grzesznych przyjemności, praktyk i związków.

Przestudiuj: 1 Jana 2:15-17; Jakuba 1:27; 4:4; Rzymian 12:2; 1 Koryntian 6:19-20; 1 Piotra 2:11; Tytusa 2:11-12; Rzymian 13:13-14; Galacjan 5:16; 2 Tymoteusza 3:1-5.

Kiedy w grę wchodzi jakieś wątpliwe praktyki czy związki, człowieka wierzącego obowiązuje prawo miłości (1 Koryntian 8-10; Rzymian 14). W praktyce wygląda to tak, że w wyborach nie można się kierować li tylko własnym osądem (1 Koryntian 8). Nie wystarczy spytać siebie: "Czy to jest właściwe?", "Czy jest to zgodne z prawem?", "Czy jest to moralne?". Chrześcijanin powinien raczej zadawać sobie pytania typu: "Co na tym zyskam?", "Czy mnie to zbuduje?", "Czy oddam przez to, co zrobię chwałę Bogu?", "Czy może to przeszkodzić we wzroście

moim lub innych?”, “Czy będzie to dobrym świadectwem dla ludzi niewierzących?” Słowo Boże mówi nam, abyśmy zadawali sobie te pytania we fragmentach takich jak: 1 Koryntian 8:9, 10:23; 10:31-32, Rzymian 14:21, itd..

8

Zgodnie z przykazaniem Bożym mamy się oddzielić od brata w Chrystusie, który źle się prowadzi.

Przestudiuj: 1 Koryntian, rozdział 5. Aby właściwie rozsądzać te kwestie należy także pamiętać o tym, co jest napisane w Galacjan 6:1; 2 Koryntian 2:1-11 i 2 Tymoteusza 2:24-26.

9

Zgodnie z przykazaniem Bożym mamy się oddzielić od wszelkich form odstępstwa i fałszywej nauki.

Przestudiuj: 2 Koryntian 6:14-7:1 (porównaj z 5 Mojżeszową 22:9-11. Bóg nienawidzi mieszania prawdy z fałszem!); Objawienie 18:4.

Kiedy osioł i wół idą w jednym jarzmie, muszą wykonywać to samo zadanie - są “w jednej drużynie”, pracują razem dla wspólnego celu. Wierzący mają unikać bliskiej współpracy z niewierzącymi (zobacz: Ezdrasza 4:1-5). Pan Jezus nigdy nie złożył części Bożego dzieła w ręce ludzi niewierzących dla tych samych powodów, dla których piłkarz nigdy nie pomyślałby o podaniu piłki do kogoś z przeciwnej drużyny.

Inne fragmenty, które mówią o konieczności oddzielenia się od fałszywej nauki i odstępstwa mówią, że należy:

1. UNIKAĆ (Rzymian 16:17),
2. CAŁKOWICIE ODRZUCAĆ (Tytusa 3:10),
3. NIE PRZYJMOWAĆ (2 Jana 10).
4. UZNAĆ ZA PRZEKLĘTĄ (Galacjan 1:8-9)
5. i ODWRÓCIĆ SIĘ od wszelkiej herezji (2 Tymoteusza 3:5) [Porównaj z Rzymian 1:16 i 1 Koryntian 1:24 w kontekście odrzucenia ewangelii]

10

Aby być posłusznym Słowu Bożemu należy oddzielić się od każdego brata w Chrystusie, który świadomie trwa w grzechu i nieposłuszeństwie Bogu.

Pod to przykazanie podlega także ten, kto nie spełnia poleceń zawartych w podpunkcie 9.

Przestudiuj uważnie: 2 Tesaloniczan 2:15; **3:6,14-15**. Zauważ, że Paweł daje 5 poleceń: 1) **uwważaj** na tego człowieka; 2) **wycofaj się**; 3) **nie przestawaj z nim**; 4) **nie uważaj go za nieprzyjaciela**; 5) **napominaj** go jak brata.

Jak rozpoznać tych “nieposłusznych”? Przeczytaj uważnie 2 Tesaloniczan 3:6-15 i zaznacz fragmenty, w których występują słowa “nieporządny” lub “nieposłuszny” (to samo greckie słowo zostało przetłumaczone w 1 Tesaloniczan 5:14 jako “niesforny”). Jest to termin wojskowy, który znaczy “nie trzymający się szeregu, nie na swoim miejscu” i był używany wobec żołnierzy zaniedbujących swoje

obowiązkami, niewywiązujących się ze zleconych im zadań, bądź uchylających się od służby. Jest to przeciwieństwo ULEGŁOŚCI (Ef. 5:21). W kontekście Słowa Bożego słowo to odnosi się więc do osób, które nie chcą podporządkować się autorytetowi Słowa Bożego, a tym samym buntują się przeciwko samemu Bogu. Człowiek nieposłuszny nie chce uznać autorytetu swoich przełożonych (1 Tesaloniczan 5:12-14).

Nieposłuszeństwo może przybierać różne formy. Na przykład w 2 Tesaloniczan 3:11 opisana jest sytuacja, w której niektórzy bracia z tamtejszego zboru uparcie unikali wypełnienia nakazu Bożego, aby pracować i zarabiać na swoje utrzymanie mimo, iż Paweł zwracał im na to uwagę.

Paweł nakazał im pracować, kiedy był w Tesalonicie (zobacz: 1 Tes. 4:11b).	Nie usłuchali, więc musiał im o tym przypomnieć w swoim pierwszym liście (zobacz: 1 Tes. 4:11a).	Byli nadal nieposłuszni, więc Paweł musiał napisać drugi list, aby rozprawić się z tym problemem (3 rozdział 2 Tes.).
--	--	---

Widzimy, że ci nieposłuszni chrześcijanie nie usłuchali bezpośredniego i jasnego polecenia, które zostało im wydane zarówno w formie ustnej, jak i pisemnej.

Zastanów się nad 2 Tes. 3:6 i porównaj go z 2 Tes. 2:15. Oba wersety mówią o tym, że "nieposłuszni" nie trzymali się nauki apostoelskiej, która została im przekazana. W innych tłumaczeniach zamiast "nauki apostoelskiej" znajdziemy słowo, które niezbyt miło nam się kojarzy, a mianowicie "tradycja". Zwykle łączymy je z niebiblijnymi naukami wymyślonymi przez ludzi. Biblijne znaczenie tradycji to po prostu nauka i listy apostołów (porównaj 2 Tesaloniczan 2:15 - tradycja apostoelska - z Dz. Ap. 2:42 - "i trwali w nauce apostoelskiej(...)"). Jeśli ktoś nie trzyma się tradycji czy nauki apostoelskiej, to sprzeciwia się BOGU, który tą tradycję bezpośrednio apostołom przekazał!

Listy do Tesalniczan traktują o konkretnym problemie wierzących, którzy nie chcieli pracować, jednak "nieposłuszni" to nie tylko ci, którzy unikają pracy - są o wiele szerszą grupą. Zalicza się do niej każdy wierzący, który uparcie nie chce żyć według tradycji przekazanej nam przez apostołów, a którą mamy spisana w postaci ksiąg Nowego Testamentu. "Nieposłuszny" to każdy, kto uparcie nie chce podporządkować się bezpośrednim poleceniom i przykazaniom Bożym, które przekazał nam przez apostołów.

Chociaż procedura postępowania z "nieposłusznymi" w lokalnym zgromadzeniu może wydawać się surowa (2 Tes. 3:6-14), wypływa ona z miłości i chęci przywrócenia takiego brata do porządku. Ma mu ona pomóc, a nie zaszkodzić. Niech Duch Święty da każdemu z nas mądrość, abyśmy umieli wykonywać polecenia Boże w sposób, który przyniesie Mu chwałę, abyśmy przypadkiem "nie dawali zgorszenia ani Żydom, ani Grekom, ani zborowi Bożemu" (1 Koryntian 10:32).

Czego uczy historia Kościoła ?

Historia Kościoła pokazuje, że nie ma innego rozwiązania problemu odejścia od biblijnego chrześcijaństwa jak tylko oddzielenie. Żadna denominacja, która raz odeszła od zdrowej nauki Słowa Bożego, nigdy już potem do niej nie powróciła.

Jest to smutne, ale prawdziwe. Jedynym sposobem na zachowanie czystości doktrynalnej jest wyjście spośród takiej społeczności i oddzielenie się od niej.

Dr. John Whitcomb:

Jedynym sposobem na zachowanie prawdy w stanie nienaruszonym jest oddzielenie jej od wszelkich kłamstw i kompromisów. Odrzucenie tej podstawy jest wielkim błędem dzisiejszej ekumenii we wszystkich jej formach (dosięgła ona nawet kręgów ewangelicznych). *Prawdy nie można chronić idąc na kompromisy, a kompromisów nie można uniknąć inaczej, jak przez oddzielenie się.* Prawdę tą potwierdza jednoznacznie doświadczenie wielu pokoleń Bożych ludzi w starciach z "bogiem tego świata" i ze swoją grzeszną, upadłą naturą. Potwierdza ją także (a może przede wszystkim) Słowo Boże. (broшуra pt. "Christ: Our Pattern and Plan", str. 14)

F.B.Meyer:

Na natchnionych kartach nie znajdzie się ani jeden bohater wiary ani święty, któryby dokonał wielkich czynów działając "od wewnątrz". Wszyscy oni bez wyjątku podnosili raczej okrzyk: "Wyjdźmy poza obóz!" i dołączali do swoich poprzedników - męczenników, gorliwych wyznawców Boga, proroków i świętych - których świat nie był godny, a którzy swoje pochodzenie wywodzą od tego, o którym napisano, że "cierpiał poza bramą".

Dr. G. Campbell Morgan:

Czasami tolerancja oznacza zdradę, a zawarcie pokoju odbywa się kosztem ubezwłasnowolnienia. Czasami przychodzi taki moment, kiedy Kościół musi powiedzieć NIE wszystkim tym, którzy oferują mu pomoc i społeczność pod warunkiem, że pójdzie na kompromis. Takie kategoryczne odsunięcie się od nich może wywołać sprzeciw i prześladowanie, ale pozwoli Kościołowi zachować moc i wpływać na otoczenie. Gdyby dzisiejszy Kościół odsunął się i odciął od sposobu myślenia, postępowania świata i od materializmu, którego naucza się w szkołach; gdyby stanął samotnie, jako świadek prawdy, że tylko w Chrystusie jest spełnienie i zbawienie... Wtedy, choć prześladowany i poraniony, stałby się ostoją, w której ludzie szukaliby schronienia w godzinie rozpacz, załamania, czy potrzeby całego narodu. Powodem, dla którego ludzie w dzisiejszych czasach nie przychodzą do Kościoła jest fakt, że on sam zaprzepaścił swoją możliwość wpływania na otoczenie poprzez pojęcie na kompromis ze światem.

* * * * *

--George Zeller (1975)

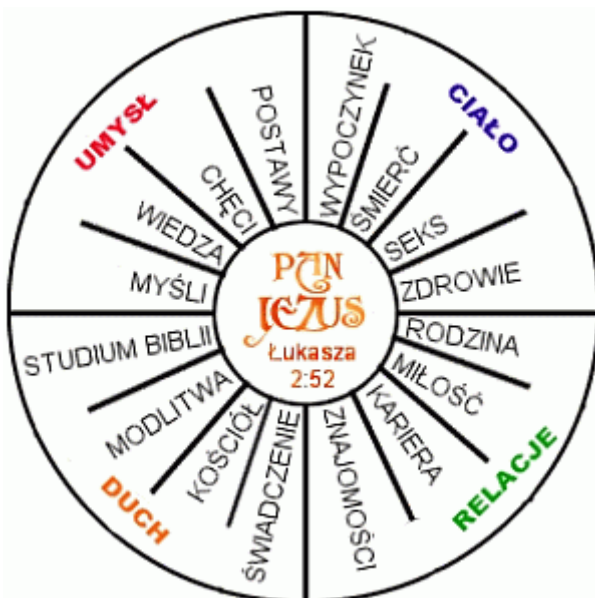
Więcej na temat tego jak prowadzić życie według zasady Biblijnego oddzielenia:

[Various Studies on How to Live the Christian Life](#) - artykuły w języku angielskim

~~~~~

Poniższy tekst został zaczerpnięty z pracy autorstwa Roberta Lawtona - misjonarza, który przez wiele lat ewangelizował i szkolił studentów z wielu krajów w misteczkach uniwersyteckich.

Rozpatrzmy doktrynę osobistego oddzielenia na podstawie czterech aspektów życia, które przedstawione zostały w Łuk. 2:52: "Jezusowi zaś przybywało **mądrości** (umysł) i **wzrostu** (ciało) oraz **łaski u Boga** (duch) i u **ludzi** (relacje)". Pomoże nam diagram, który został opracowany przez Roberta Ramey (nieopublikowany materiał dydaktyczny przedmiotu "Filozofia życia Chrystusa" nauczanego na Grace Theological Seminary. Wykład pt. "Four Aspects of Life", str. 2).

Oddzielenie w dziedzinie umysłu

Myśli

Praktycznie cała pobożność chrześcijańska zaczyna się na poziomie myśli, a szczególnie ważnym jej aspektem jest oddzielenie. Dlaczego jest ono aż tak istotne? Otóż z powodu dwóch natur, które każdy chrześcijanin posiada, a które toczą między sobą nieprzerwanie walkę o kontrolę nad ciałem wierzącego (Galacjan 5:17). Jeśli chrześcijanin chce "postępować według Ducha", musi umieć rozróżnić czego Duch chce. Aby ułatwić nam to zadanie Paweł podał kryteria w formie praktycznych przykładów, którymi możemy się kierować w odróżnianiu pragnień ciała od pragnień Ducha (zobacz: Galacjan 5:19-23). Jeśli chrześcijanin przemyśli i zrozumie tą listę, będzie zdolny w każdej chwili odróżnić co jest głosem starej natury i w konsekwencji będzie mógł postępować według woli Ducha Świętego.

Czytanie i inne rozrywki intelektualne

Świadomość, iż stara natura żyje w chrześcijaństwie jak dzika bestja zamknięta w klatce i za wszelką cenę chce się z niej wydostać powinna wpływać na wierzącego alarmująco. W konsekwencji powinien być ostrożniejszy co do rodzaju rzeczy, które wpuszcza do wewnątrz, gdyż to, czym się karmi, może równie dobrze wzmacniać starą, jak i nową naturę. Chrześcijanin powinien uczyć się rozróżniać co z rzeczy, które dostają się do jego wnętrza poprzez oczy i uszy karmi grzeszne ciało, a co nową naturę. Dawid zapłacił straszliwą cenę za to, że nie odwrócił głowy w pierwszym momencie, kiedy zobaczył Batszebę. Decyzja w takich sytuacjach podjęta zostaje w ułamku sekund. W dzisiejszych czasach, kiedy skromna kobieta ubiera się jak 10 lat temu ubierała się prostytutka, taka reakcja jest konieczna i powinna być automatyczna.

Postawy

Aby Bóg był zadowolony z tego co robimy nie tylko trzeba robić właściwe rzeczy, ale też robić je we właściwy sposób. Na przykład Izrael służył Bogu, ale mimo wszystko Bóg powiedział:

“Za to, że nie służyłeś Panu, Bogu twemu, w radości i w dobroci serca, mając wszystkiego w bród, będziesz służył twoim nieprzyjaciołom, których Pan ześle na ciebie, w głodzie, w pragnieniu, w nagości i w niedostatku wszystkiego i włoży żelazne jarzmo na twój kark, aż cię wytępi.” (5 Mojż. 28:47-48)

Chrześcijańskie sumienie naprawdę wyćwiczone w odróżnianiu jakie jego postawy są właściwe, a jakie nie. Całkowite odcięcie się od złych postaw i sposobów myślenia jest tak samo ważne, jak odcięcie się od złych uczynków. Jak to ujął apostoł Paweł:

“Wszelka gorycz i zapalczywość, i gniew, i krzyk, i złorzeczenie niech będą usunięte spośród was wraz z wszelką złością. Bądźcie jedni dla drugich uprzejmi, serdeczni, odpuszczając sobie wzajemnie, jak i wam Bóg odpuścił w Chrystusie.” (Ef. 4:31-32)

Tak więc prawdziwy chrześcijanin to fanatyczny separatysta, który ciągle testuje swoje motywacje.

Oddzielenie w dziedzinie ciała

Ubiór

Apostoł Paweł martwił się sprawą wyglądu zewnętrznego chrześcijan (zwłaszcza kobiet) dlatego zostawił im parę wskazówek: “Podobnie kobiety powinny mieć ubiór przyzwoity (...)” (1 Tymoteusza 2:9). Skromność w dzisiejszych czasach nie jest rzeczą łatwą i także wymaga mądrości. Chrześcijanin nie powinien ulegać zmysłowej modzie tego świata a z drugiej strony popadać w drugie ekstremum. Chrześcijanie powinni ubierać się gustownie i skromnie, a nie przykuwać uwagę przesadzaniem w jedną, czy w drugą stronę. Pastor George F. Parsons zaproponował następujący sposób podejścia do tej sprawy:

Kiedykolwiek stykam się z nowym stylem ubierania się, mówienia, etc., pierwszą rzeczą jaką robię jest zastanowienie się czy ta nowość wyraża prawdę, czy jest odstępcza. Ustalam, czy zgadza się ze Słowem Bożym i Jego sposobem postępowania; czy rozjaśnia, czy zaciemnia obraz osoby Boga oraz prawdę Biblii. W końcu badam, czy przypadkiem nie jest pomieszaniem prawdy i fałszu. Niech nic we mnie nie odwraca uwagi od

jedynej prawdy, jaką chcę sobą pokazywać, a mianowicie że należę do Syna Bożego, który mnie pokochał i oddał siebie samego za mnie.

Kontakt fizyczny

Chrześcijanin musi bardzo uważać na to, kogo dotyka. Całkowite oddzielenie jest koniecznością dla niezamężnych kobiet i mężczyzn. Zwłaszcza dla tych, którzy chcą służyć Bogu.

Brat usługujący, który dotyka kobiety nawet w najbardziej niewinny sposób jaki można sobie wyobrazić (zwłaszcza jeśli on jest młody i kobieta, której dotyka jest młoda), jest (łagodnie mówiąc!) skończonym głupcem (Homer A. Kent senior, *"The Pastor and His Work"*, str. 57).

W tym względzie chrześcijanin także musi pozostać oddzielony.

Rozrywka

Rekreacja i aktywność fizyczna są ważnymi częściami chrześcijańskiego życia, jednak człowiek wierzący powinien uważać w co się angażuje. Powinien on trzymać się z daleka od "cielesnych pożytków, które walczą przeciwko duszy". Jeden mówca podał złotą zasadę, którą można kierować się w razie wątpliwości:

Odwracam się kategorycznie od wszystkiego, co przysłania mi Chrystusa, co odbiera mi ochotę do studiowania Bożego Słowa, co przeszkadza lub ogranicza mnie w modlitwie i co utrudnia mi służbę chrześcijańską (Dr. David Nettleton, kazanie w Grace Seminary Chapel, 27.11.1973).

"Odwrócić się" znaczy "oddzielić się".

Mowa

Chrześcijanin powinien uważać jak używa języka. Nie każda myśl, jaka lęgnie się w umyśle dziecka Bożego powinna zostać wypowiedziana, o czym jasno mówi Paweł:

"Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają." (Efezjan 4:29)

Tak więc chrześcijanin powinien być bardzo selektywny w doborze słów, gdyż ma nie tylko odciąć się od wulgaryzmów, ale przynosić błogosławieństwo każdym wypowiedzianym wyrazem.

Oddzielenie w dziedzinie relacji

Przyjaźnie i znajomości

Mimo, iż Słowo Boże poucza chrześcijan aby szczerze kochali wszystkich ludzi, to samo Słowo zwraca im uwagę, aby ostrożnie dobierali sobie bliższych towarzyszy (zobacz: Psalm 119:63). Salomon przekonał się, że "Kto obcuje z mędrkami, mądrzeje, lecz kto się brata z głupcami, temu źle się wiedzie." (Przyp. Sal.

13:20). To samo powiedział Paweł: "Nie błędźcie: Złe rozmowy psują dobre obyczaje." (1 Koryntian 15:33).

Jak słusznie zauważył dr John Whitcomb: "są pewne prawa, które rządzą światem. Zgniłe jabłka psują dobre jabłka, ale dobre jabłka nigdy nie naprawiają tych złych". Więc chociaż mamy być uprzejmi wobec wszystkich ludzi, a zwłaszcza wobec tych, z którymi łączy nas wspólna wiara, w wyborze bliskich osób powinniśmy uważać. Najlepszym sposobem, aby nasze przyjaźnie były prawidłowe jest posiadanie właściwych celów i zainteresowań (a znajomościom pozwolić iść naturalnym torem).

Miłość

W żadnej innej dziedzinie życia zlekceważenie doktryny biblijnego oddzielenia nie porwodzi chrześcijan do tak wielu dylematów, zawodów miłosnych i łez, jak w dziedzinie miłości. Zbyt często słyszy się historie, w których chrześcijanin chodził z osobą niewierzącą pod pretekstem "ewangelizacji", a potem cała sprawa kończyła się małżeństwem (z reguły nieudanym). A jednak chrześcijanie mimo wszystko umawiają się z niewierzącymi, co jest jawnie sprzeczne z wolą Bożą (2 Koryntian 6:14: "Nie chodźcie w obcym jarzmie z niewiernymi"). Bóg nie chce, aby chrześcijanie i ludzie niewierzący żenili się i wychodzili za siebie za mąż - w dziedzinie randek i chodzenia ze sobą też obejmuje nas całkowite oddzielenie.

Kariera

Jak zauważył dr C. F. Yoder "Chrześcijanin powinien zawsze pamiętać, że Bóg jest nadzorcą i partnerem jego interesów" ("*God's Means of Grace*", str. 468). Nie powinien on zatem tworzyć spółek i mieć za partnerów ludzi niewierzących. Co więcej, biznesmen, który jest chrześcijaninem, powinien być ostrożny w doborze metod pracy. Oszustwo i nieuczciwość leżą u podstaw istnienia i operowania wielu firm. Człowiek wierzący musi się od tego odciąć.

Oddzielenie w dziedzinie ducha

Osobista relacja z Bogiem

Aby kapłani lewiccy mogli wejść do miejsca najświętszego, sami musieli być święci. Tak samo chrześcijanin powinien osądzać samego siebie w obliczu rzeczy, które robi dla Boga. Na przykład powinien dobrze się zastanowić jakiego tłumaczenia Biblii używa. Piotr mówi: "Zapagnijcie nie sfalszowanego duchowego mleka" (1 Piotra 2:2). Parafraza, czy Biblia pisana slangiem może od czasu do czasu przydać się przy porównywaniu różnych wersji tłumaczenia, ale nie może być chlebem powszednim dla duszy chrześcijanina i podstawą codziennego studium. Życie modlitewne także powinno być oczyszczone z wszystkiego, co nie jest godne obecności Bożej. Chrześcijanin - zwłaszcza młody chrześcijanin - powinien nauczyć się, że rozmowa z Panem Zastępów to nie "walnięcie sobie gadki" ze współlokatorem.

Spółeczność z innymi chrześcijanami

Apostoł Jan powiedział: "My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do żywota, bo miłujemy braci" (1 Janan 3:14). Z jednej strony radość czerpana ze spółeczności z innymi wierzącymi jest wspaniałym świadectwem zbawienia. Z drugiej strony Słowo Boże jasno naucza, że są chwile, kiedy posłuszny chrześcijanin musi z pełną świadomością odsunąć się od nieposłusznego brata. Jest to sposób

napominania tych, którzy trwają w grzechu. Jak Paweł napisał w Liście do Koryntian:

“Lecz teraz napisałem wam, abyście nie przestawali z tym, który się mieni bratem, a jest wszetecznikiem lub chciwcem, lub bałwochwalcą, lub oszczercą, lub pijakiem, lub grabieżcą, żebyście z takim nawet nie jadali.” (1 Koryntian 5:11).

To samo tyczy się brata, którego nauczanie jest sprzeczne z Biblią, lub który nie trzyma się prawdy:

“Nakazujemy wam, bracia, w imieniu Pana Jezusa Chrystusa, abyście stronili od każdego brata, który żyje nieporządnie, a nie według nauki, którą otrzymaliście od nas. (...) A jeśli ktoś jest nieposłuszny słowu naszemu, w tym liście wypowiedzianemu, baczcie na niego i nie przestawajcie z nim, aby się zawstydził.” (2 Tesaloniczan 3:6,14)

To polecenie to gorzka pigułka do przełknięcia, ale zgodnie ze słowami Pawła musi zostać zaaplikowana, gdyż wynika z miłości i ma na celu skłonienie brata, który zbłądził do powrotu do prawdziwej wiary.

Kościół

Jeżeli chrześcijanin powinien oddzielić się od poszczególnych osób, które głoszą fałszywe doktryny, z pewnością powinien się także trzymać z daleka od całych społeczności, które to czynią. Opuszczenie zboru, który się kocha, z powodu błędu doktrynalnego nigdy nie jest łatwe, ale może pomóc w uleczeniu problemu tej społeczności. Pozostawanie i nauczanie w społeczności, która ma odmienne poglądy od własnych jest nieetyczne. Jeśli chrześcijanin stanie przed taką sytuacją powinien się wycofać i modlić, aby Bóg otworzył oczy zgromadzenia.

The Middletown Bible Church

349 East Street
Middletown, CT 06457
(860) 346-0907